

Först kom Wikiläckorna

Sen mullvadarna

Eva Björklund

De wikiläckta hemliga rapporterna från USAs intressekontor i Havanna visade vilka "dissidenterna" är och vem de arbetar för. Deras uppdragsgivare, USAs intressekontor i Havanna, beskriver själva föraktfullt i sina rapporter till Washington hur giriga de är, hur de baktalar varandra; att de inte har någon förankring alls bland kubaner, och inte heller i verkligheten; att de är få, otillförlitliga, uppblåsta, utan några som helst möjlighet att erbjuda ledning för det systemskifte på Kuba som USA nu jobbat för i över 50 år.

"Oberoende" allt möjligt

En av dessa "oberoende" journalister, människorättsaktivister, bibliotekarier etc var Carlos Serpa, bland allt annat korrespondent för svenskbaseade, US- och Folkpartifinansierade, exilkubanska nättidningen Miscelaneas.

I februari kom Serpa och tre till ut som hjältar i stora reportage på kubansk teve, radio och tidningar. De hade under flera år nästlat sig in – mullvadat, wallraffat - i de USA-finansierade grupperna på Kuba och spelat med för att kunna avslöja deras egentliga karaktär och verksamhet. Och samtidigt dokumentera allt.

Det var inte första gången. Ända sedan USAs krigföring inleddes 1959 har Kubas säkerhetstjänst infiltrerat dess terror-, sabotage- och propagandagrupper och kunnat undanröja många angrepp och mordförsök. Senast någon av dessa mullvadar dök upp var 2003. Då var de 8 som la fram bevis i rättegångarna mot de 75 som dömdes till långa fängelsestraff för samarbete med fiendlig främmande makt. Västländernas politiker, media och människorättsorganisationer tog sig an de 75 som politiska och samvetsfångar.

Carlos Serpa var inget mindre än språkrör för världsberömda "Vita damerna". Men som de flesta i den ganska fåtaliga grupp USA lyckats knyta till sig fanns han på många håll i den "oberoende" gruppfloran.

När han arbetade som inspektör i Pinar del Rio 2001 tog *Comité Pinero Pro Derechos Humanos* kontakt med honom. Serpa i sin tur kontaktade säkerhetstjänsten. Sedan gick han också med i *Fundación Isla de Pinos de Derechos Humanos y Fomento Territorial*, och blev dess språkrör som rapporterade till Radio Martí i Miami. Sedan tog "nyhetsbyrån" *Unión de Periodistas y Escritores Cubanos Independientes* kontakt och han flyttade till Havanna och blev "direktör". Det blev han också på *Biblioteca Independiente Ernesto Hemingway*. Han har försetts med en blogg *Guayacán Cubano*, där inläggen skrivs av en exilkuban i Puerto Rico.

(derechos humanos = mänskliga rättigheter, independiente = oberoende, periodista = journalist, escritores = författare)

"Från Havanna rapporterar Carlos Serpa, direktör på

Carlos Serpa intervjuar Första vita damen, Laura Pollan, för vidare befordran till mediemaskineriet våren 2010.

Oberoende kubanska journalisters och författares förbund". Så lät det när han lämnade sina falska rapporter till antikubanska radiostationer i Miami. I reportaget på teve visade Serpa hur en radiostation i Miami ringde honom för att få rapport om hur han blivit fängslad och misshandlad. Sedan gick det ut över världen. En handfull demonstranter blir flera hundra, antalet "människorättsorganisationer" fler än sina sammanlagda medlemmar, allt görs för pengar från USAs intressekontor eller direkt från terroristorganisationer i Miami.

Serpa hade som alla i "rörelsen" nära kontakt med funktionärer på USAs intressekontor och försåg dem med den "information" de ville ha. De styr och följer noga all aktivitet. Stor vikt läggs vid internetkampanjer. På intressekontoret där agenterna utbildas och får sina uppdrag finns internetsalar underställda USIS - United States Information Service.

USA är inte ensam.

Sveriges ambassad fick i december 2010 en särskild utmärkelse för utländska diplomater på Kuba som gjort mest för att stödja de "oberoende" på Kuba. Ambassadrådet Cederberg, intervjuad och fotograferad tillsammans med redaktören på Miscelaneas, uttryckte sin stora glädje.

Avslöjandena inifrån "oppositionen" kommer med några års mellanrum. Nyhetsbyråerna och korrespondenterna – Sveriges radios egen Lars Palmgren – tar ingen notis. Tilltron till "dissidenterna" förblir total. Undrar de aldrig över om rapporterna om "övergrepp" kommer från en USA-agent eller säkerhetstjänstens mullvad?

De som infiltrerar USA-grupperna får offra mycket. Familj och vänner uttrycker sin avsky för att de går USAs ärenden och svartmålar sitt eget land. Desto större blir glädjen när det visar sig att de tvärtom utstått spott och spe för att försvara Kuba.

"Sedan jag började har jag förlorat många vänner. Så när jag skulle avslöjas blev jag lycklig, inte minst för att min dotter skulle få veta att jag aldrig varit svikare." sa Serpa. Se Kuba 1.2011, 2.2010, 3.2008, 1.2008 mm.